

пасбищата. Развъжда се най-вече дребенъ добитъкъ, голъма част отъ който се искарва за касаплажъ въ Цариградъ. Отъ едрия рогатъ добитъкъ, най-много развъждатъ биволе.

Копринарството сега изново се повдига.

Занаятътъ, които тукъ едно време съ цъвтѣли, слѣдъ изсъдяванието на турцитъ съ били задушени отъ чуждестранната конкуренция. Еснафите и тѣхните ползотворни уредби съ време съ рахнебитени. Едноврѣмешиното мѣдникарство едвамъ се движи. Сѫщо и златарството е на упадвание.

Търговията се състои най-много въ изнисание на зърнени произведения за главните пристанища Цариградъ и Деде-Агачъ. Търговията, които се занимаватъ съ изнасянието на храните, съ половината гърци, половината евреи, арменци и най-малко българе. Вносната търговия напротивъ е въ ръцѣта на българетъ. Депозити има само отъ зърнени произведения. По-голъмата част отъ внасаниетъ стоки идватъ прѣзъ Цариградъ и Деде-Агачъ и се растоварятъ на Ново-Загорската и Радне-махлерската станции, отъ гдѣто се прѣкарватъ въ града.

Домашните индустріи издѣлния, като аби, шаяци, пояси, чораци, платове и други мѣстни издѣлния се ипродаватъ въ града на селското население.

Кредитни учръждения освѣнъ Земедѣлческата Касса и Клонътъ на Българската Нар. Банка нѣма, та населението още е принудено, въ случай на нужда, да прибѣга до лихвари, които го скубятъ по една твърдѣ съсипатеина обичайна уредба.

Седмичниятъ пазаръ се събира въ Събота. На него се докарва отъ околните села най-много съществни прѣдмети.

Панаиръ за продажба на едъръ добитъкъ, се събира каждъ Юний и Септемврий. Панаиржитъ съ разни занаятчи и търговци отъ града както и такива, които дохождатъ изъ други градове. Освѣнъ едъръ добитъкъ, на панаира се продаватъ и купуватъ разни мѣстни и колониялни стоки.

Горите въ Старо Загорско се състоятъ отъ дѣбъ, букъ, брѣсть, осинъ, яворъ, гѣберъ, елха, кленъ и диви овошки. Отъ дѣрветата изработватъ земедѣлчески орѣдия разни сѫдове и материалъ за градежъ на жилища. Една кола дѣрва за горене струва отъ 5 лева нагорѣ.